

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 19 października 2015r .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Jacka Derdy

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19.10. 2015r.

sprawy **skazanego D. C.** s. R. i H. z domu F., ur. (...) w P.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. i art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego D. C. wyroku łącznego** obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 03.07.1995r. sygn. akt III K 294/94, Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt **II K 279/92**, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt **II K 265/92**, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt **II K 255/92**, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt **II K 25/93**, wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt **II K 108/93 z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej** ;

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku D. C. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części** (odnośnie wyroków Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. akt **II K 1023/13**, Sądu Rejonowego w Szubinie sygn. akt **II K 558/13**, Sądu Rejonowego w Zamościu Wydział Zamiejscowy w Krasnymstawie sygn. akt **X K 1082/13**, Sądu Rejonowego w Lipnie sygn. akt **II K 221/14**, Sądu Rejonowego w Lipnie sygn. akt **II K 56/14** i Sadu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt **II K 1047/13** i **przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lipnie** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

3. na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. T. – Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolnić skazanego D. C. od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego, zgodnie z punktem 1 sentencji i kosztami tymi w całości obciążyć Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

W dniu 7 lipca 2015r. do Sądu Rejonowego w Lipnie wpłynął wniosek skazanego D. C. o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazania w sprawach Sądu Rejonowego we Włocławku – II K 1023/13, Sądu Rejonowego w Szubinie – II K 558/13 i Sądu Rejonowego w Lipnie – II K 221/14.

Sąd Rejonowy w Lipnie postanowieniem z dnia 13.08. 2015r. przekazał sprawę z wniosku skazanego do tutejszego Sądu, z uwagi na wydanie wobec skazanego, jak wynikało z danych o karalności także wyroku przez Sąd Okręgowy jako sąd I instancji, zgodnie z art. 569 § 2 k.p.k. w celu rozważenia czy nie ma podstaw do wydania wyroku łącznego, w związku z nowymi skazaniami, jakie zapadły po wydaniu w/w wyroku. .

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że D. C. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 22.11.1992r. – II K 279/92
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 17.02.1993r.. – II K 265/92
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 02.03.1993r. – II K 255/92
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 15.04.1993r. – II K 25/93
5. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 15.04.1993r. – II K 108/93
6. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 03.07.1995r. – III K 294/94
7. wyrokiem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 30.07.2013r. sygn. akt II K 1023/13,
8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 02.12.2013r. sygn. akt II K 558/13,
9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu Wydział Zamiejscowy w Krasnymstawie z dnia 30.04.2014r. sygn. akt X K 1082/13,
10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 29.05.2014r. sygn. akt II K 221/14,
11. wyrokiem Sadu Rejonowego w Zawierciu z dnia 06.02.2014r. sygn. akt II K 1047/13
12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 28.08.2014r. sygn. akt II K 56/14

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego, a także z opinii o skazanym sporządzonej przez Dyrektora AŚ Warszawa – Białołęka wynika, że D. C.nie został prawomocnie skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, nie zapadł wobec skazanego żaden wyrok skazujący.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba

że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego D. C., ponieważ wszystkie prawomocne skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej, opinii o skazanym po dniu 1 lipca 2015r. nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę podlegającą łączeniu z poprzednimi karami. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego D. C. w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego D. C., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wyrokami wymienionymi wyżej w punktach od 1 do 4, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w/w wyrokami, a objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 15.04.1993r. – II K 108/93. Wynika to z faktu, że po wydaniu tego wyroku łącznego, wszystkie kolejne wyroki jakie zapadły wobec skazanego (wymienione wyżej w punktach od 6 do 12, w tym wyroku Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 03.07.1995r. – III K 294/94), dotyczyły czynów popełnionych już po wydaniu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Trzciance w sprawie II 108/93. Należało zatem umorzyć postępowanie o wydanie nowego wyroku wobec skazanego obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 03.07.1995r. sygn. akt III K 294/94, Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt II K 279/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 265/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 255/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 25/93, wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 108/93 z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej. Zważyć należy przede wszystkim, że przestępstwa osądzone w sprawach wymienionych wyżej w punktach od 7 do 12 zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie III K 294/94 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu. Zatem negatywna przesłanka wskazana wyżej w postaci braku warunków do wydania wyroku łącznego, odnosi się do wyroku Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu sygn. akt III K 294/94, a negatywna przesłanka postępowania w postaci powagi rzeczy osądzonej odnosi się do wyroków Sądów Rejonowych wskazanych w pkt 1 sentencji postanowienia, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 575 § 1 k.p.k. brak jest podstaw – analizując daty popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 1 do 4 i 6 – do wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego skazania objęte wymienionym wcześniejszym wyrokiem łącznym i jednocześnie wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu III K 294/94. .

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego D. C. odnośnie prawomocnych wyroków: Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 03.07.1995r. sygn. akt III K 294/94, Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt II K 279/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 265/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 255/92, Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 25/93, wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Trzciance sygn. akt II K 108/93 na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. i art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. gdyż brak jest do tego warunków i zachodzi w tym zakresie powaga rzeczy osądzonej. .

W postanowieniu - w związku z umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie Sądu Wojewódzkiego na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. T. – Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji. W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku jaki zapadł wobec skazanego D. C. przed Sądem Okręgowym (byłym Wojewódzkim) jako sądem I instancji z wyrokami sądu niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego D. C. wyroku łącznego obejmującego wyrok byłego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu i wcześniejsze wyroki Sądów Rejonowych jakie zapadły wobec D. C. przed wydaniem wyroku w sprawie III K 294/94 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, a to z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego i powagi rzeczy osądzonej, Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne wyroki skazujące D. C. wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą warunki do wydania nowego wyroku łącznego w trybie art. 575 § 1 k.p.k. (wyroki wskazane wyżej w punktach od

7 do 12). Z karty karnej dotyczącej skazanego i danych zebranych przez Sąd w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wynika zatem, że ostatni wyrok skazujący podlegający łączeniu z uwagi na warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. został wydany w stosunku do skazanego D. C. przez Sąd Rejonowy w Lipnie w sprawie sygn. akt II K 56/14 w dniu 28.08.2014r. Właściwy zatem do wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego D. C. obejmującego prawomocne skazania wyrokami Sądów Rejonowych opisanych wyżej w pkt od 7 do 12 zgodnie z regulacją art. 569 § 1 k.p.k. jest Sąd Rejonowy w Lipnie, ponieważ wyrok tego Sądu jest ostatnim wyrokiem skazującym na kary podlegające łączeniu z karami wymierzonymi pozostałymi wyrokami wymienionymi wyżej w pkt od 7 do 12. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) należało orzec jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku D. C. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części (odnośnie wyroków Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. akt II K 1023/13, Sądu Rejonowego w Szubinie sygn. akt II K 558/13, Sądu Rejonowego w Zamościu Wydział Zamiejscowy w Krasnymstawie sygn. akt X K 1082/13, Sądu Rejonowego w Lipnie sygn. akt II K 221/14, Sądu Rejonowego w Lipnie sygn. akt II K 56/14 i Sadu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 1047/13) i przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lipnie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz